

Menj el, menj szegény magyar, a kétség partjára,
Tekints az ingadozó reménység pólcára,
S te, aki tűztűl, vastúl nem tudsz megborzadni,
Borzadj, mikor a vég-sors hideg jelt fog adni.

Vezetted magadat szem-bekötve, vakon,
Elfajult testvéridtől csinált áll-úton,
Kik őseink hamvait rútúl megtapodták,
Arany szabadságunkat aranyon eladták.

Menj, add egy olyan kézbe, szabadságod fékit,
Mely egyszer úgy betöltse a balsors mértékit,
Hogy megérezd, amit még sokan nem éreznek:
A szabadság s a rabság, miben különböznek!

Pálóczi Horváth Ádám "Ötödfélszáz énekek", 1813.

*

...ant van!
-

MS-8176; JCSG 9000; THERMALANALYSIS OF POLYIMIDES 1991, 2-3

[illegible]